

Sygn. akt II K 1180/18

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daniel Hudak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

po rozpoznaniu w dniach: 05.03.2019 r., 04.04.2019r.

sprawy

W. L. s. K. i Z. zd. K.

ur. (...) w S.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 27 lipca 2018 roku w miejscowości M. kierował na drodze publicznej w strefie ruchu lądowego pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

- oskarżonego W. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego W. L. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii prawa jazdy w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego w punkcie 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 lipca 2018 r.,
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 316,68 (trzysta szesnaście 68/100) złotych tytułem kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt II K 1180/18

UZASADNIENIE

Dnia 27 kwietnia 2018 roku, około godziny 23.55, funkcjonariusze Komisariatu Policji w K. K. J. (1) i K. J. (2) podczas pełnienia służby zmotoryzowanej na terenie działania Komisariatu Policji w K., zauważyli w miejscowości M. oskarżonego W. L., który kierował pojazdem pojazd B. o nr rej. (...). Po zatrzymaniu okazało się, że wstępne badanie urządzeniem A.-B. wskazało na wątpliwości co do stanu trzeźwości W. lewandowskiego.

(**dowód** : wyjaśnienia oskarżonego, k.75-75v.)

Badanie stanu trzeźwości wykonane przy pomocy urządzenia typu A. 7110 wykazało: 0,30 mg/l o godz. 00.23, 0,27 mg/l o godz. 00.37 i 0,25 o godz. 00.51

(**dowód** : protokół użycia urządzenia Alkotest k. 2)

Oskarżony W. L. posiada wykształcenie wyższe. Pracuje jako sprzedawca na stacji benzynowej w O. z dochodem miesięcznym 2000 zł (netto). Kawaler. Nie karany sądownie

(**dowód** : wyjaśnienia oskarżonego, k. 75, dane z K., k. 72)

Oskarżony przed sądem przyznał się do winy. Wyjaśnił, że w czasie pracy na terenie stacji paliw w O., spożył piwo o pojemności 0,5 l i niecały kieliszek białej wódki, gdyż parę dni wcześniej rozstał się z dziewczyną. Zdenerwował się dodatkowo z powodu zachowania klienta. Po około godzinie po wypiciu alkoholu udał się w drogę powrotną w kierunku miejscowości P. gm. S.. Zatrzymany został w M., gdy zjechał z głównej drogi.

Stwierdził, że jest cyt. „emocjonalny”. Odległość jaką miał do pokonania między

domem a pracą to około 9 km.

Wyjaśnienia oskarżonego sąd ocenił jako wiarygodne. Korelują one z pozostałym materiałem ujawnionym w toku postępowania karnego czyli z dokumentami w postaci protokołów z przeprowadzonych badań krwi. Za pomocny sąd uznał wywiad środowiskowy kuratora sądowego. Wskazany wyżej materiał dowodowy jest logiczny i spójny, nie ma w nim żadnych sprzeczności.

Sąd zważył, co następuje:

Według art. 178a§1 k.k. podlega taki sprawca, który znajdując w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega on grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Zebrany materiał dowodowy i na jego podstawie odtworzony stan faktyczny jest pełnoprawną podstawą do stwierdzenia, iż oskarżony W. L. zachowaniem swoim dopuścił się popełnienia występku z art. 178a§1 k.k. Popełnił ten czyn umyślnie z zamiarem bezpośrednim, gdyż wiedział, iż spożywał alkohol i pomimo tego faktu prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Sąd wymierzając karę grzywny kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. w tym zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej. Uwzględniono wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu jak i zawinienia sprawcy. Orzeczona kara grzywny, będzie odczuwalną dla oskarżonego realną dolegliwością ekonomiczną, będącą zarazem dostateczną odpłatą za popełnione przestępstwo. Przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej, sąd wziął pod uwagę, treść art. 33§3 k.k., który przy ustalaniu stawki dziennej nakazuje brać pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Stawka dzienna – wg. tego przepisu - nie może być niższa od 10 zł, ani przekraczać 2000 zł. Grzywny w orzeczonym rozmiarze 80 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, spełnia ponadto rolę ogólnoprewencyjną i będzie stanowić odpowiednią dolegliwość finansową.

Zgodnie z brzmieniem art. 42§2 k.k. sąd zobligowany był do wymierzenia środka karnego, określonego w art. 39 pkt 3 k.k. a polegającego na orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów. Przepis ten stanowi, że sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w §1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177. Zasadą jest więc orzekanie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, w przypadku jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa był w stanie nietrzeźwości. Przy wymiarze środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, sąd wziął pod uwagę okoliczności wpływające na jej wymiaru: aktualną sytuację życiową oskarżonego,

niekaralność i dobrą opinię w miejscu zamieszkania i zatrudnienia. Z tych przyczyn zakres czasowy środka karnego jest najniższym z możliwych, tj. wynosi 3 lata. Ponadto na podstawie art. 43 a§2 k.k., orzekł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie w kwocie 5000 zł - czyli w najniższej wysokości - z uwagi na jego obligatoryjność w przypadku skazania z art. 178a §1 k.k. Natomiast jego wysokość maksymalna określona przepisem z art. 43 a§1 k.k. to kwota 60 000 zł. Na poczet środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, zaliczono na podstawie art. 63 §4 k.k. okres faktycznego zatrzymania w sprawie dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów, czyli od dnia 27 lipca 2018 roku.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 626§1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k., obciążając oskarżonego obowiązkiem ich uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa.